

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD., a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **npor. PZ Bc. J. G.**, C., právne zastúpený *JUDr. J. M., advokátom, P.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: SLV-105/PK-2008 zo dňa 15. júla 2008, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 177/2008-56 zo dňa 11. mája 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í** rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 177/2008-56 zo dňa 11. mája 2010 tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 634 zo dňa 07.12.2005 a rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. SLV-105/PK-2008 zo dňa 15.07.2008 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, e/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Na základe preskúmaného rozhodnutia žalovaného bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, ďalej len PZ, podľa § 192 ods. 1

písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v platnom znení. Dôvodom prepustenia bola tá skutočnosť, že žalobca dňa 02.09.2005 v čase okolo 5:50 hod. mimo výkonu služby, sa osobne dostavil so svojím havarovaným vozidlom zn. Škoda Fabia na OO PZ T., okres S., kde oznámil, že s týmto vozidlom bol uvedeného dňa asi o 5:00 hod. účastníkom dopravnej nehody na ceste medzi obcami T. a N. K., ku ktorej podľa jeho vysvetlenia, ktoré opakovane menil, malo dôjsť tak, že z protiídúceho neznámeho nákladného vozidla vypadol nezistený kovový predmet, ktorý narazil do jeho vozidla. Na základe tohto oznámenia si potom žalobca dňa 05.10.2005 uplatnil v K., a.s. B. z havarijného poistenia nárok na poistné plnenie podľa predfaktúry z autoservisu Q., s.r.o., vo výške 169.938,50 Sk. Šetrením bolo zistené, že údaje uvedené žalobcom o čase, mieste a priebehu oznámenej nehody sa nezakladajú na pravde a ich oznámením zmaril objektívne prešetrenie dopravnej nehody a pokúsil sa od uvedenej poisťovne vylákať poistné plnenie v uvedenej výške.

Krajský súd v Bratislave sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného a bol toho názoru, že v celom konaní nebolo preukázané, že žalobca uvádzal nepravdivé skutočnosti o čase, mieste a priebehu nehody z toho dôvodu, aby sa pokúsil od K., a.s., B. vylákať poistné plnenie v uvedenej výške. S názorom žalobcu, že sa nemal možnosť vyjadriť k znaleckému posudku resp. nahliadnuť do znaleckého posudku sa prvostupňový súd nestotožnil, nakoľko z administratívneho spisu vyplýva, že bol upovedomený o možnosti nahliadnuť do spisu a oboznámiť sa so znaleckým posudkom, ktorý bol v odvolacom konaní vypracovaný a mohol navrhnúť ďalšie dokazovanie na svoju obhajobu.

Krajský súd v napadnutom rozsudku vyslovil, že dáva na úvahu žalovanému, či len samotná preukázaná skutočnosť, že žalobca zrejme neuvádzal pravdivé skutočnosti o dopravnej nehode, by boli dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Bude preto úlohou správneho orgánu tak prvého ako i druhého stupňa vyhodnotiť opätovne vykonané dokazovanie a správne ustáliť preukázaný skutkový stav veci a následne posúdiť, či na základe takto zisteného skutkového stavu veci malo dôjsť k prepusteniu policajta zo služobného pomeru. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody prvostupňový súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu bolo potrebné zrušiť, pretože neboli vydané v súlade so zákonom, čím boli porušené zákonné práva žalobcu na spravodlivý proces.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žaloba sa zamieta. V dôvodoch odvolania uviedol, že žalobcovi bolo v dostatočnom rozsahu a bez akýchkoľvek pochybností preukázané naplnenie zákonných podmienok dôvodu prepustenia uvedených v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy žalobcom spočívalo v tom, že nebol čestný a disciplinovaný, keď sa pokúsil na základe nepravdivých údajov o čase, mieste a priebehu

dopravnej nehody, vylákať z havarijného poistenia poistné plnenie. Svoje sily a schopnosti nevyňaložil na ochranu majetku, ale sám do nej zvlášť hrubým spôsobom zasiahol. Splnená bola aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, ktorá spočívala v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý nie je čestný a disciplinovaný, keď sa podvodným spôsobom pokúsil od poisťovne vylákať poistné plnenie. Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povoláním a profesiou má svojím správaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom.

Žalovaný poukazuje na to, že zadováženými dôkazmi je žalobcovi bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že dňa 02.09.2005 v čase okolo 5:50 hod. mimo výkonu služby sa osobne dostavil so svojím havarovaným vozidlom zn. Škoda Fabia na OO PZ T., okres S., kde oznámil, že s týmto vozidlom bol uvedeného dňa asi o 5:00 hod. účastníkom dopravnej nehody na ceste medzi obcami T. a N. K., ku ktorej podľa jeho vysvetlenia, ktoré opakovane menil, malo dôjsť tak, že z protiídúceho neznámeho nákladného vozidla vypadol nezistený kovový predmet, ktorý narazil do jeho vozidla. Na základe tohto oznámenia si potom žalobca dňa 05.10.2005 uplatnil v K., a.s. z havarijného poistenia nárok na poistné plnenie podľa predfaktúry z autoservisu Q., s.r.o., vo výške 169 938,50 Sk. Šetrením bolo zistené, že údaje žalobcu o čase, mieste a priebehu oznámenej nehody sa nezakladajú na pravde a ich oznámením zmaril objektívne prešetrenie dopravnej nehody a pokúsil sa od uvedenej poisťovne vylákať poistné plnenie v uvedenej výške. Takto zistený skutočný stav vecí žalobca žiadnymi dôkazmi nevyvrátil a ani nespochybnil.

Žalobca bol zo služobného pomeru príslušníka PZ prepustený z dôvodu uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., a to personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 634 zo dňa 07.12.2005. Proti tomuto personálnemu rozkazu podal riadny opravný prostriedok – rozklad, ktorý bol rozhodnutím ministra vnútra SR pod č. KM-21/PK-2006 zo dňa 20.02.2006 zamietnutý. Žalobca využil zákonnú možnosť a proti tomuto rozhodnutiu v súlade s ustanoveniami O.s.p. podal za účelom jeho preskúmania žalobu. Krajský súd v Bratislave na základe podanej žaloby preskúmal zákonnosť rozhodnutia, ktoré rozsudkom pod č.k. 1S 210/2006-68 zo dňa 24.01.2008 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal na to, aby doplnil dokazovanie o znalecký posudok, na základe ktorého bude možné jednoznačne vylúčiť, alebo potvrdiť žalobcovu obranu spočívajúcu v tom, že v dôsledku úrazu, ktorý utrpel pri dopravnej nehode, stratil pamäť a nepamätá si na podrobnosti vzniku, miesta ani času dopravnej nehody. Z uvedeného znaleckého posudku vyplývalo, že z medicínskeho hľadiska žalobcom uvádzaná strata pamäti je prakticky vylúčená. Žalovaný tiež poukazuje na právoplatný rozsudok vojenského obvodného súdu v Prešove č.k. 2T/11/2006-316 zo dňa 10.01.2007, ktorým bol žalobca uznaný vinným z pokusu trestného činu poisťovací podvod podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona a § 250c ods. 1, 3 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005).

Žalovaný poukazuje na to, že žalobca nebol zo služobného pomeru príslušníka PZ prepustený z dôvodu, že sa dopustil pokusu poisťovacieho podvodu, ale z dôvodu naplnenia zákonom stanovených podmienok uvedených v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré boli žalobcovi bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Žalovaný nie je, ani nebol kompetentný rozhodnúť o tom, či žalobca svojím konaním spáchal aj trestný čin poisťovací podvod. Príslušný nadriadený žalobcu zadovážil dostatočné množstvo dôkazov, ktoré boli ministrom vnútra SR vyhodnotené jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu, pritom dospel k záveru, že žalobca sa dopustil konania, zakladajúceho dôvod prepustenia zo služobného pomeru uvedeného v ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Skutočný stav veci bol podľa názoru žalovaného dostatočne a úplne zistený. Žalobca na svoju obranu nenavrhol ani nepredložil taký dôkaz, ktorým by vyvrátil objektívne zistený skutočný stav veci. Žalobca iba uviedol, že trvá na zázname o podaní vysvetlenia, ktorý urobil dňa 02.09.2005 pri oznámení dopravnej nehody policajtovi z Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v B. a nemá k tomu čo dodať. Z podaného rozkladu, ktorý žalobca uplatnil proti personálnemu rozkazu, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru, ako aj v podanej žalobe však iba poukazoval na prebiehajúce trestné konanie, ktoré bolo voči nemu vedené. Žalobca na svoju obranu však nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by ospravedlňoval jeho protiprávne konanie.

Zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania alebo konania o priestupku, keďže porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu alebo priestupku.

Žalovaný ďalej poukázal aj na ustálený právny názor Ústavného súdu SR, podľa ktorého v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministerstva o prepustení osoby zo služobného pomeru nie sú otázky viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru.

Podľa názoru žalovaného nebolo potrebné žalobcovi preukazovať, z akých pohnútok (motívu) žalobca neoznámil pravdivé údaje o dopravnej nehode a tým zmaril jej objektívne prešetrenie. Zákonou povinnosťou žalovaného bolo žalobcovi preukázať tú skutočnosť, že svojím protiprávnym konaním sa dopustil naplnenia zákonných podmienok na prepustenie (§ 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.). *Pre naplnenie zákonných podmienok dôvodu prepustenia postačovalo, že žalobca, ktorý mal byť čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, ktorý sa pri plnení služobných úloh podieľa aj na odhaľovaní akejkoľvek formy trestnej činnosti, uvádzal nepravdivé informácie o dopravnej nehode, ktorej bol účastníkom.* Takéto protiprávne konanie žalobcu nie je zlučiteľné s postavením príslušníka PZ. Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má svojím

správaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 01.08.2010 navrhol, aby najvyšší súd podané odvolanie žalovaného zamietol a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. Poukázal na nedostatočne zistený skutkový stav veci žalovaným v jeho rozhodnutiach o prepustení zo služobného pomeru aj z toho dôvodu, že dôvody rozhodnutia o prepustení zo služieb PZ SR nie sú dostatočne pojmovo vymedzené tak, aby sa nedali zameniť za iný dôvod, resp. aby sa im nedalo rozumieť inak, než mal na mysli rozhodujúci subjekt.

K tvrdeniu žalovaného, že žalobca zmaril možnosť vyšetrenia okolností tejto dopravnej nehody tým, že nezotrval na jej mieste uvádza, že je to irelevantné z dôvodu, že doteraz nevie, kde bolo miesto dopravnej nehody, kde došlo k stretu vozidiel s kovovým predmetom. V znaleckom posudku, ktorého predmetom bolo zisťovanie možností výpadku žalobcovej pamäte, žalobca uvádza to, že znalec vyhotovil posudok bez toho, aby si ho predvolal a vykonal potrebné vyšetrenia a bez toho, aby si vyžiadal zdravotnú dokumentáciu od jeho ošetrojúceho lekára, ako aj od iných lekárov – odborníkov, ktorých po dopravnej nehode navštevoval a ktorí poznali jeho zdravotný stav tesne po dopravnej nehode. Preto považuje predmetný znalecký posudok za nespôsobilý na posúdenie jeho zdravotného stavu.

Záverom upozorňuje na to, že ak by mal dopravnú nehodu v K., ako to tvrdí žalovaný, nemal by dôvod cestovať 80 km od K. a až tam ohlásiť dopravnú nehodu. Rozpor v tvrdeniach žalovaného vidí aj v tom, keď žalovaný vyslovuje pochybnosť o tom, či počas dopravnej nehody bol žalobca pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok a zároveň žalovaný uvádza, že žalobca bol kontrolovaný dvoma policajnými hliadkami, avšak z výpovedí členov týchto hliadok možno usúdiť, že žalobca nejavil známky požitia alkoholu alebo iných návykových látok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c v spojení s § 212 a nasl.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk / www.nsud.sk a dospel k záveru že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu pripojených administratívnych a súdnych spisov Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalobca dňa 02.09.2005 v čase okolo 5:50 hod. mimo výkonu služby, sa osobne dostavil so svojím havarovaným vozidlom zn. Škoda Fabia na OO PZ T., okres S., kde oznámil, že s týmto vozidlom bol uvedeného dňa asi o 5:00 hod. účastníkom dopravnej nehody na ceste medzi obcami T. a N. K., ku ktorej podľa jeho vysvetlenia, ktoré opakovane menil, malo dôjsť tak, že z protiúceho neznámeho nákladného vozidla vypadol nezistený

kovový predmet, ktorý narazil do jeho vozidla. Na základe tohto oznámenia si potom žalobca dňa 05.10.2005 uplatnil v K., a.s. B. z havarijného poistenia nárok na poistné plnenie podľa predfaktúry z autoservisu Q., s.r.o., K. vo výške 169 938,50 Sk. Šetrením bolo zistené, že údaje žalobcu o čase, mieste a priebehu oznámenej nehody sa nezakladajú na pravde a ich oznámením zmaril objektívne prešetrenie dopravnej nehody a pokúsil sa od uvedenej poisťovne vylákať poistné plnenie v uvedenej výške. Žalobca bol na základe uvedených skutočností prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 634 zo dňa 07.12.2005. Proti tomuto rozhodnutiu podal rozklad, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím Č.p.: KM-21/PK-2006 zo dňa 20.02.2006 tak, že rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Žalovaný bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 210/2006-68 zo dňa 24.01.2008, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. KM-21/PK-2006 zo dňa 20.02.2006, zaviazaný na to, aby doplnil dokazovanie v predmetnej veci, čo aj vykonal a zabezpečil znalecký posudok, ktorý dostatočne preukázal žalobcov zdravotný stav po dopravnej nehode. Žalovaný následne vydal preskúmané rozhodnutie zo dňa 15.07.2008.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu okrem iného vyplýva, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so znaleckým posudkom, ktorým žalovaný doplnil dokazovanie, keď dňa 02.06.2008 bol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaným vyzvaný a informovaný, v súlade s § 237 ods. 2 zákona a § 238 ods. 3 zákona, že s doplneným spisovým materiálom týkajúcim sa prepustenia Bc. J. G. sa môže oboznámiť v lehote do 20.06.2008 na poradnej komisii Ministra vnútra Slovenskej republiky. Výzva bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená dňa 05.06.2008. Rovnako aj krajský súd umožnil žalobcovi nahliadnuť do administratívneho spisu, ktorý bol k tejto veci pripojený.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom znení účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca sa mal možnosť oboznámiť sa spisom aj v priebehu administratívneho konania, čo však nevyužil.

Krajský súd vo svojom rozsudku č.k. 3S 177/2008-56 zo dňa 11.05.2010 vyslovil, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, avšak bližšie nekonkretizoval v čom považuje vec za nesprávne právne posúdenú. So záverom krajského súdu, že dáva na úvahu žalovanému, či len samotná preukázaná skutočnosť, že žalobca zrejme neuvádzal pravdivé skutočnosti o dopravnej nehode by boli dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, sa odvolací súd nestotožňuje. Naopak je názoru, že žalovaný

zistil riadne a úplne skutkový stav veci, doplnil dokazovanie znaleckým posudkom Č.p.: ORP-172/VO-2008 zo dňa 14.05.2008, z obsahu ktorého vyplýva, že u žalobcu boli dňa 02. septembra 2005 po vyšetrení traumatológom, neurológom a neurochirurgom diagnostikované nasledujúce zranenia: otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie pravej temenej oblasti hlavy, pomliaždenie ľavého ramena. ako i podvrtnutie krčnej oblasti chrbtice. Posudzované zranenia sú zranenia tupou silou, v prípade dopravnej nehody u vodiča motorového vozidla spravidla vznikajúce ako následok nárazu na volant, palubnú dosku a interiér vozidla pri vymrštení tela pri náhlom zastavení, respektíve náraze vozidla do prekážky. Znalec konštatoval, že posudzované zranenia žalobca mohol utrpieť v priebehu dopravnej nehody. Posudzované zranenia kvalifikoval súhrnne ako ľahké zranenie, dobu liečenia súhrnne stanovil do 42 dní, dobu prípadnej práceneschopnosti súhrnne stanovil do 42 dní. V posudzovanom prípade je z medicínskeho hľadiska žalobcom udávaná strata pamäti prakticky vylúčená, po ľahkom zranení hlavy – pri žiadnom z vyšetrení neboli na tele žalobcu zdokumentované objektívne vonkajšie stopy zranení (pomliaždeniny, krvné výrony, rany ...), diagnostické závery sa opierali výlučne o subjektívne ťažkosti žalobcu (pocit závratu, bolesti hlavy, nutkanie na zvracanie ...), ktoré možno dať do súvisu s podvrtnutím krčnej oblasti chrbtice. *Žiadnym z opakovaných vyšetrení (traumatologické, neurologické, neurochirurgické, EEG, CT ...) neboli zistené odchýlky od normy v zmysle organického (poúrazového) poškodenia mozgu a vyššej nervovej činnosti, a preto **podľa znalca je objektívne nemožné, aby si žalobca nepamätal časový interval od cca 01.00 hod. dňa 01. septembra 2005 do cca 05.00 hod. dňa 02. septembra 2005, teda časový interval cca 30 hodín.***

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa ustáleného právneho názoru Najvyššieho súdu SR, posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti *je predmetom správneho uváženia* žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží.

Poukazujúc na zistený skutkový stav veci dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je zákonné, žalobca svoje tvrdenia nepreukázal, naopak z vykonaného znaleckého posudku vyplynul jednoznačný záver, že je objektívne nemožné, aby si žalobca nepamätal časový interval od cca 01.00 hod. dňa 01. septembra 2005 do cca 05.00 hod. dňa 02. septembra 2005, teda časový interval cca 30 hodín, t.j. čas kedy sa predmetná dopravná nehoda aj stala, a preto zmeny v tvrdeniach žalobcu o priebehu, čase a mieste ako aj spôsobe vzniku dopravnej nehody senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyhodnotil v neprospech žalobcu.

Pri rozhodnutí žalovaného, ktoré je predmetom súdneho preskúvacieho konania a bolo vydané na základe zákonom povoleného správneho uváženia (§ 245 ods. 2 OSP) súd preskúmava len, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Závety žalovaného zodpovedajú zásadám logického myslenia, preto Najvyšší súd SR považoval za správny (a v preskúvanom rozhodnutí náležite odôvodnený) záver žalovaného, že v tomto prípade bolo zistené že žalobca, ktorý mal byť čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, ktorý sa pri plnení služobných úloh podieľal aj na odhaľovaní akejkoľvek formy trestnej činnosti, uvádzal nepravdivé informácie o dopravnej nehode, ktorej bol účastníkom. Porušenie služobnej prísahy hrubým spôsobom, malo za následok prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ. Jeho prepustenie bolo vykonané v súlade so zákonom a bolo plne dôvodné, keďže jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý nie je čestný a disciplinovaný, keď sa podvodným spôsobom pokúsil od poisťovne vylákať poistné plnenie.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že žalovaný rozhodol v súlade so zákonom, pretože žalobca porušil prísahu, keďže jeho tvrdenia boli nedôveryhodné a účelové, a preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 177/2008-56 zo dňa 11. mája 2010 zmenil tak, že žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 08. októbra 2010

JUDr. Jana Zemková PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková